

РЕШЕНИЕ

№ 22048

гр. София, 01.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **6837** по описа за **2024** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на С. Д. С., подадена чрез процесуален представител адв. Я. С., срещу решение № 2674 от 06.06.2024г. на СРС, НО, 18-и състав, постановено по нахд № 5862/2023г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, поради постановяването му в противоречие с материалния закон. Касаторът излага доводи, че в АУАН и в НП липсвало пълно и точно описание на нарушението и на обстоятелствата, при които то е извършено, както и на доказателствата, които го подкрепят. Деянието представлявало „маловажен случай“ по см. на чл.28 ЗАНН, защото е извършено за първи път, договора за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ е сключен непосредствено след установяване на нарушението, поради което същото разкривало по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от същия вид. Касаторът, чрез своя процесуален представител адв. Я. С., моли да бъде отменено решението на СРС, НО, 18-и състав по нахд № 5862/2023г. и спорът решен по същество, като се отмени изцяло НП № 21-4332-018593/09.09.2021г. на началник сектор в отдел „Пътна полиция“- СДВР.

Ответникът – началник сектор в отдел „Пътна полиция“- СДВР не се представлява в хода на производството и не е депозирал писмен отговор по

основателността на жалбата.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна и дава заключение, че решението на СРС следва да бъде потвърдено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С решение № 2674 от 06.06.2024г., постановено по нахд № 5862/2023г. на СРС, НО, 18-и състав е било потвърдено наказателно постановление /НП/ № 21-4332-018593/09.09.2021г. на началник сектор в отдел „Пътна полиция“- СДВР, с което на С. Д. С. на основание чл.638, ал.3 от КЗ е наложена глоба в размер на сумата от 400.00 /четирисотин/ лева за извършено нарушение по чл.638, ал.3 от КЗ.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обоснован правния извод, че при провеждане на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, правилно е бил приложен материалния закон, като е доказано извършването на деянието по чл.638, ал.3 КЗ, което не представлява маловажен случай по см. на чл.28 ЗАНН.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

По смисъла на чл.220 АПК съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материалноправни норми.

Констатирано е било, че на 23.08.2021г. в 9.23 часа в [населено място], по Околовръстен път с посока на движение от пътен възел Б. към [улица], С. Д. С. е управлявал лек автомобил марка „Фиат Дукато“ с рег. [рег.номер на МПС] . При извършена проверка е било установено, че лицето управлява МПС, на което не е собственик без да има сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, която да е валидна към часа и датата на проверката. В тази връзка и в присъствието на двама свидетели е бил съставен акт за установяване на административно нарушение № 496782/23.08.2021г. Въз основа на изготвения акт е издадено и обжалваното наказателно постановление № 21-4332-018593/09.09.2021г. на началник сектор в отдел „Пътна полиция“- СДВР, с което касаторът е привлечен към административнонаказателна отговорност за извършено от него деяние по чл.638, ал.3 КЗ и е санкциониран с глоба в размер на сумата от 400.00 /четирисотин/ лева.

Касационната инстанция приема, че съдебният акт е правилен, защото при неговото постановяване не е допуснато нарушение на материалния закон – касационно отменително основание по чл. 348, ал. 1, т.1 във вр. ал.2 от НПК. Съображенията за това са следните:

В касационното производство не се решава материалноправния спор между страните, а същото има за предмет преценката относно правилността, респ. допустимостта и действителността на въззивното решение. Касационният съд изследва съответствието на решението с материалния закон, въз основа на фактите, установени от първата инстанция. Дейността му се свежда единствено до проверка, дали фактите са подведени вярно под хипотезата на правната норма и дали правилно са

приложени предвидените в нея правни последици.

При разглеждане на спорове за отмяна на издадени НП, районният съд е винаги инстанция по същество- чл.63, ал.1 от ЗАНН. Това означава, че следва да провери законността на НП, т.е. дали правилно са приложени процесуалният и материалният закони, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя- арг. от чл.314, ал.1 от НПК във вр.чл.84 ЗАНН. В изпълнение на това си правомощие- чл.13, чл.107, ал.3 и чл.313-чл.314 от НПК във вр.чл.84 ЗАНН, съдът е длъжен и служебно да констатира и установи дали АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма, съдържание и срокове /чл.34, чл.42 и чл.57 от ЗАНН/.

Споделят се съображенията на СРС, НО, 18-и състав, че в хода на административнонаказателното производство не са извършени нарушения със съществен характер, които да са ограничили или накърнили упражняването на правото на защита на С. Д. С. в пълен обем. Доказано е авторството на деянието и обективните му признаци.

В АУАН от 23.08.2021г. и в НП от 09.09.2021г. са посочени по изискуемия от закона начин описание на нарушението, което е установено, както и обстоятелствата, при които е извършено. Така направеното описание съответства на законовото изискване за пълно описание на нарушението, което следва да включва посочване на елементите на състава, както и на обстоятелствата, при което тези елементи са осъществени. Съществува и пълно съответствие при описанието на фактичката обстановка в АУАН и в НП, чрез индивидуализиране на нарушението, което се санкционира и установените обстоятелства, при които е настъпило и извършено. Пределно ясно, точно и конкретно е описано нарушението, времето, мястото където е извършено, обстоятелствата от фактическа страна, поради което е спазено изискването по см. на чл.42, т.4 от ЗАНН и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН.

По съществуването на спора СРС, НО, 18-и състав правилно е установил, че НП № 21-4332-018593/09.09.2021г. е издадено в съответствие с материалния закон, като изложените в тази връзка мотиви от въззивния съд са обосновани, а формираните правни изводи са в корелация с писмените доказателства, събрани в процеса. Съставът на първостепенния съд правилно е приел, че касаторът е извършил административното нарушение по чл.638, ал.3 КЗ, поради което и законосъобразно е ангажирана неговата административнонаказателна отговорност, чрез налагане на санкция в абсолютно определен от законодателя размер от 400.00 /четиристотин/ лева. С. Д. С. е санкциониран за извършено нарушение с правна квалификация чл.638, ал.3 КЗ, съгласно който „лице, което не е собственик и управлява моторно превозно средство, във връзка с чието притежаване и използване няма сключен и действащ договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, се наказва с глоба от 400 лева“. Доказано е, че към момента на извършване на нарушението- 23.08.2021г. в 9.23 часа, за лек автомобил марка „Фиат Дукато“ с рег. [рег.номер на МПС] е нямало валидно действащ договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. Такъв е бил сключен едва след констатиране на нарушението и проверката, която е била направена от органите на СДВР. Договорът за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите с полица ВГ/23/121002473155 е с покритие от 23.08.2021г. – 10.45 часа до 22.08.2022г.- 23.59 часа. Предходно действащия договор с полица ВГ/07/1210003397862 е бил прекратен на 06.07.2021г. в 00.00 часа. Тези факти и обстоятелства, обективирани в приетите по делото писмени доказателства,

установяват по категоричен начин, изпълнението на състава по чл.638, ал.3 КЗ.
По приложението на чл.28 ЗАНН и при условията на чл.221, ал.2 от АПК, съдът препраща към мотивите на решение № 2674 от 06.06.2024г., без да е необходимо същите да бъдат повторно излагани и преповтаряни. Настоящата инстанция напълно подкрепя и споделя аргументите на въззивния съд да потвърди наказателния акт и изразяващи се в липсата на основания за квалифициране на нарушението, като „маловажен случай“ по дефиницията в § 1, т.4 от ДР на ЗАНН.
В заключение, решението от 06.06.2024г. на СРС, НО, 18-и състав е правилно на основание чл.348, ал.1, т.1 във вр. ал.2 от НПК и при условията и по реда на чл.221, ал.2 АПК следва да бъде потвърдено. Не се констатираха служебно основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218, ал.2 АПК във вр.чл.209, т.1 и т.2 АПК.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав на основание чл.221, ал.2 АПК във вр.чл.63в ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2674 от 06.06.2024г., постановено по нахд № 5862/2023г. на СРС, Наказателно отделение, 18-и състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.